

Μάθατε τα κριτήρια πρόσληψης των ιατρών στο ΙΚΑ για το 2007;

Παρατηρώντας την αλληλοδιαδοχή διαχειριστικών κυβερνήσεων τα τελευταία χρόνια, πάντα μου προκαλούσε θαυμασμό ένα πράγμα. Πώς μπορούν να βγάλουν οι εκάστοτε κυβερνήσεις από τη μύγα της ταύτισης το ξύγκι της διαφοράς. Δηλαδή πώς κυβερνήσεις με όμοια ιδεολογία, που δε δύνανται ή δε βούλονται να προβούν σε τομές, απλώς διαχειρίζονται την υπάρχουσα κατάσταση, ενώ ταυτόχρονα καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για να πείσουν για το αντίθετο.

Μεγάλο μέρος του think tank κάθε κυβέρνησης αναλώνεται στο να παρουσιάσει ως καινοτόμο έργο την ανυπαρξία καινοτομίας ή και απλής αλλαγής. Οι μεταμφιέσεις είναι συνεχείς. Καταργείται το ΣΔΟΕ και αντικαθίσταται από μια άλλη υπηρεσία που κάνει ακριβώς την ίδια δουλειά με άλλο όνομα. Αυξάνεται το αφορολόγητο όριο εισοδήματος αφού πρώτα έχει αυξηθεί ο ΦΠΑ. Η τριτοβάθμια εκπαίδευση αλλάζει ριζικά, αντί για 9 μαθήματα οι υποψήφιοι θα εξετασθούν σε 6, αυξάνει η αμοιβή των συμβεβλημένων ιατρών με το Δημόσιο ενώ ταυτόχρονα καταργούνται οι αμοιβές στις πιο συνηθισμένες παρακλινικές εξετάσεις. Ο κατάλογος είναι ατελείωτος.

Ένα μόνο πράγμα δεν αλλάζει και γνωρίζει διακομματική συναίνεση. Η διαδικασία πρόσληψης ιατρών στο ΙΚΑ.

Καμία κυβέρνηση δεν ενδιαφέρεται να τον αλλάξει ή έστω να τον «μεταμφι-

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΑΤΣΕΡΗΣ
Οφθαλμίατρος
Αντιπρόεδρος
Ε.Ε.Ι.Α

έσει». Προφανώς θεωρείται η κορωνίδα της αξιοκρατίας του ευρύτερου ελεγχόμενου από το Δημόσιο τομέα. Δεν είναι παραδείγματος χάριν μια «αδιαφανής διαδικασία» όπως οι εισαγωγικές εξετάσεις στο Πανεπιστήμιο. Αν ακούγεται παράδοξο, σκεφθείτε πόσοι υπουργοί Παιδείας ξεκίνησαν τις τελευταίες «μεταρρυθμίσεις» τους στην Παιδεία από τον τρόπο εισαγωγής στα Πανεπιστήμια. Σκεφθείτε πάλι πόσοι υπουργοί Εργασίας ενδιαφέρθηκαν να αλλάξουν τον τρόπο πρόσληψης των ιατρών στο ΙΚΑ.

Επειδή η πρώτη ομάδα περιλαμβάνει όλους τους υπουργούς Παιδείας και η δεύτερη κανέναν υπουργό Εργασίας, το συμπέρασμα αβίαστα είναι πως η διαδικασία εισαγωγής στο Πανεπιστήμιο είναι «διεφθαρμένη» και αυτή του ΙΚΑ αξιοκρατική!

Όχι απλώς είναι αξιοκρατική, αλλά και απολύτως αυτοματοποιημένη. Σε μια από τις σπάνιες προκλήσεις θέσεων του ΙΚΑ που εγώ θυμάμαι ζήτησαν απλώς ονοματεπώνυμο και ειδικότητα. Προφανώς το ταμείο διαθέτει έναν πανελλήνιο κατάλογο προσόντων των ιατρών και αρκεί το όνομα και το επίθετο του καθενός μας για να γίνει η κρίση των αξιότερων.

Η αλήθεια είναι πως το να κρίνεις την

ποιότητα ενός ιατρού είναι μια σύνθετη και ως εκ τούτου δύσκολη διαδικασία. Για την πρωτοβάθμια όμως περίθαλψη και δεδομένης της πληθώρας των ενδιαφερομένων συναδέλφων μου, η ποσοτικοποίηση των προσόντων τους με τα γνωστά κριτήρια της εμπειρίας, εργασιών, προϋπηρεσίας κ.λπ. φαίνεται να είναι η μοναδική λογική λύση.

Για όλους εμάς ναί, όχι όμως για το ΙΚΑ. Το ταμείο αυτό με τη sui generis λογική ζητά μόνο όνομα και επίθετο.

Ίσως να εφαρμόζει αλφαβητικές προσλήψεις. Φέτος προσλαμβάνει μόνο από Α και Β. Ίσως να εφαρμόσει κληρώσεις από του χρόνου και να προσλαμβάνει μόνο τυχερούς. Ίσως πάλι να αποφασίσει με βάση την καταγωγή, οπότε μπορεί δηλαδή να παίρνει σε δύο χρόνια μόνο συναδέλφους Ποντιακής καταγωγής.

Μπορεί πάλι να σκεφθεί κάτι άλλο που εμένα να μου διαφεύγει. Πάντως δεν πρόκειται να είναι κάτι προφανές.

Στο βιβλίο του μακαρίτη, πια, Βασίλη Ραφαηλίδη «Ιστορία της Νεώτερης Ελλάδος» διάβασα μια φράση που με εντυπωσίασε. Στο κεφάλαιο μετά τον εμφύλιο πόλεμο ο μακαρίτης συμπέρανε «... η χώρα αυτή δε χρειαζόταν άμεσα σοσιαλισμό, σοβαρή αστική τάξη χρειαζόταν και σοβαρό καπιταλισμό...».

Έτσι και το ΙΚΑ αλλά και το ευρύτερο σύστημα περίθαλψης, πριν κατακτήσει υψηλότερες κορυφές αποτελεσματικότητας, ικανότητας, οικονομικής επάρκειας κ.λπ. χρειάζεται ευπρέπεια. Το δε ΙΚΑ τη χρειάζεται άμεσα. ■